

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23393/2023
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача Стамбене заједнице у Булевару Михајла Пупина бр. ..., Нови Београд, чији је пуномоћник адвокат Дарко Родић из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Ржг 818/20 од 05.03.2021. године, у седници одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Ржг 818/20 од 05.03.2021. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду Р4 П 556/20 од 28.09.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован захтев предлагача којим је тражено да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету П 2614/16 и да се исплати на име новчаног обештећења износ од 200.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Ржг 818/20 од 05.03.2021. године одбачена је као недозвољена жалба коју је у име подносиоца приговора поднео адвокат Дарко Родић против решења Трећег основног суда у Београду Р4 П 556/20 од 28.09.2020. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95) Врховни суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

У конкретном случају, ревизија предлагача изјављена је у поступку заштите права на суђење у разумном року на основу Закона о заштити права на суђење у разумном року

(„Службени гласник РС“, бр. 40/15) у ком закону није предвиђена могућност коришћења ванредних правних лекова.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење. Жалба је изричито искључена против решења о одбацивању приговора (члан 8. став 2.) и против решења председника непосредно вишег суда којим је одлучено о жалби (члан 21.).

Ревизија као ванредни правни лек против правноснажних одлука донетих у парничном поступку, у поступку заштите права на суђење у разумном року не може се изјавити ни сходном применом одредби Закона о парничном поступку на основу одредбе члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Сходна примена неког закона мора бити изричито прописана законом којим се на сходну примену другог закона упућује. Закон о заштити права на суђење у разумном року не прописује поступак по ванредним правним лековима, нити упућује на сходну примену ванредних правних лекова из другог закона (Закона о ванпарничном поступку или Закона о парничном поступку) у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Ревизијом се у конкретном случају побија решење председника непосредно вишег, Вишег суда у Београду, којим је одлучено о жалби против решења председника Трећег основног суда у Београду против ког решења није дозвољена жалба у смислу одредбе члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, па због тога није дозвољена ни ревизија по члану 403. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић